

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/282/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613201476
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6613201476.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivica Hanuskovej v právnej veci navrhovateľa C. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., E. XXXX/XX, proti odporkyni K. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom T., L. XXX/XX, v konaní o zrušení príspevku na výživu rozvedeného manžela, na odvolanie navrhovateľa a predsedníčky Okresného súdu Lučenec proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 4C/16/2013 - 31 zo dňa 08. 03. 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh na začatie konania zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal p o t v r d z u j e .

Výrok, ktorým rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, zrušuje.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorý sa proti odporkyni domáhal zrušenia príspevku na výživu rozvedeného manžela vo výške 13,27 EUR (400,- Sk) určeného rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 17C/134/2008 - 9 z 02. 10. 2008. Ďalšími výrokmi odporkyni náhradu trov konania nepriznal a vyslovil, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporkyňa v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu, pravidelnej kardiologickej a gastroenterologickej liečby si nedokázala nájsť dlhodobé zamestnanie, a teda z objektívnych dôvodov nebola schopná sama sa živiť. Sama bola poberateľkou dávok v hmotnej núdzi, príležitostne sa zúčastňovala verejnoprospešných prác. Starala sa o syna, na ktorého platil navrhovateľ výživné. Príspevok na výživu rozvedeného manželka možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvoze. Výnimočne môže súd túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí uvedenej doby. Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/160/2008 - 25 z 09. 09. 2008 a rozhodnutie o rozvoze nadobudlo právoplatnosť 26. 09. 2008. Z uvedeného vyplýva, že povinnosť platiť odporkyni príspevok na výživu nie je možné zrušiť pred 26. 09. 2013 ak trvajú dôvody, na základe ktorých bola povinnosť platiť príspevok uložená. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 72 ods. 3 a § 75 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“).

Odporkyňa, ktorá bola v konaní úspešná, si náhradu trov konania neuplatnila, preto jej ju súd nepriznal. Navrhovateľ bol podľa § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodený, a keďže súd jeho návrhu nevyhovel s poukazom na § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania.

Navrhovateľ v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia okresného súdu. Je pravdou, že odporkyňa trpí zdravotnými problémami, pre ktoré je čiastočne znevýhodnená pri hľadaní zamestnania, jej zdravotný stav však nie je natoľko nepriaznivý, lebo nie je poberateľkou invalidného dôchodku. Aj keď jej jediným príjmom dávka v hmotnej núdzi v sume 208,29 EUR a rodinné prídavky, tento jej príjem je vyšší ako príjem navrhovateľa. Okresný súd nezohľadnil, že u navrhovateľa došlo k zmene pomerov, jeho príjem sa znížil na 85,- EUR. Napriek tomu si plní vyživovaciu povinnosť voči spoločnému synovi o ktorého sa zaujíma. Navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť a príspevok na výživu rozvedeného manžela zrušiť.

Predseda Okresného súdu Lučenec, ktorá v konaní o poplatkovej povinnosti je účastníkom konania za štát podľa § 94 ods. 4 OSP, podala odvolanie proti výroku, ktorým okresný súd rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania. Ustanovenie § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. upravuje osobné oslobodenie od platenia súdneho poplatku len navrhovateľa v konaní o určenie výživného a v konaní o jeho zvýšení, nie však v konaní o zrušení výživného. Navrhovateľ pri podaní návrhu uhradil súdny poplatok vo výške 16,50 EUR podľa položky 8b) zák. č. 71/1992 Zb. a súdny poplatok bol zaplatený dôvodne. Navrhla, aby odvolaním napadnutý výrok odvolací súd zrušil.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, pre ktorý si nevie nájsť zamestnanie. Maloletý syn N. T., ktorý jej bol zverený do osobnej starostlivosti, navštevuje prvý stupeň základnej školy. Odporca si syna berie len cez víkendy. Okresný súd uznal, že zdravotná stav odporkyne je nepriaznivejší ako zdravotný stav navrhovateľa.

Krajský súd v Banskej Bystrici preskúmal vec a odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1, 2 OSP napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil ako vecne správne a výrok, ktorým okresný súd rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP, pretože rozhodnutie nemalo byť vydané.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 72 ods. 1 zák. č. 36/2005 o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Podľa ods. 3 toho istého ustanovenia, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Navrhovateľ sa žalobným návrhom domáhal voči odporkyni zrušenia príspevku na výživu rozvedeného manžela a okresný súd o jeho návrhu rozhodol pred uplynutím doby piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode účastníkov konania. Okresný súd zistil, že dôvody na poskytovanie príspevku pre odporkyňu trvajú, pretože táto nie je schopná sama sa živiť a je odkázaná iba na sociálne dávky. Navrhovateľ naproti tomu nebol poberateľom sociálnych dávok a poberal príjem zo zamestnania, ktorý sa mu síce znížil, ale táto skutočnosť sama osebe nebola dôvodom pre to, aby súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil po stránke skutkovej aj právneho vyhodnotenia správne. Okresný súd rešpektoval právnu úpravu Zákona o rodine, zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne a v ďalšom poukazuje na dôvody jeho rozhodnutia.

Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila. Pretože účastníci konania náhradu trov nežiadali, súd o nej nerozhodoval.

Podľa § 94 ods. 4 OSP ak sa má podľa rozsudku plniť z finančných prostriedkov, s ktorými hospodári súd, účastníkom konania je v tejto časti aj štát, za ktorý koná príslušný súd. Navrhovateľ je v tomto konaní poplatníkom súdneho poplatku z návrhu na zrušenie povinnosti platiť príspevok na výživu rozvedenej manželky. Predpísaný súdny poplatok pri podaní návrhu zaplatil. Okresný súd výrok, ktorým rozhodol, že Slovenská republika nemá právo na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania, odôvodnil nesprávne tým, že navrhovateľ bol podľa § 4 ods. 2 písm. e) zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodený, pretože uvedené osobné oslobodenie sa vzťahuje iba na navrhovateľa v konaní o určenie výživného, o jeho zvýšení a v konaní o zaplatenie úrokov z omeškania s platením výživného. Pretože uvedené rozhodnutie o poplatkovej povinnosti nemalo byť vydané odvolací súd uvedený výrok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. i) OSP.

Rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.